

WALTER WEYNS
gastheer Philippe Lepers

zondag 28 april 2019 om 10.30 u.
Oranjerie Broeltuin, Broelkaai 6, 8500 Kortrijk

PROGRAMMA 2018 - 2019

Rudi Rotthier

zondag 7 oktober 2018 // gastheer Hans Cottyn

10.30 u. // Oranjerie Broeltoin

Els Moors

zondag 10 februari 2019 // gastvrouw Sylvie Marie

10.30 u. // Oranjerie Broeltoin

'Jonge Gasten' Maarten van der Graaff en Lieke Kézér

zondag 17 maart 2019 // gastheer Luc Vanhauwaert

10.30 u. // boekenhuis Theoria

Walter Weyns

zondag 28 april 2019 // gastheer Philippe Lepers

10.30 u. // Oranjerie Broeltoin

Erik Jan Harmens

zondag 5 mei 2019 // gastvrouw Virginie Platteau

10.30 u. // Oranjerie Broeltoin

PRIJS EN INSCHRIJVINGEN

vvk € 7 (incl. reservatiekosten) | add € 8 | -26 jaar € 5

reserveren via UiT in Kortrijk, 056 23 98 55

(beperkte plaatsen, drankje telkens inbegrepen)

MEER INFO

www.kortrijk.be/hetpenhuis

www.facebook.com/hetpenhuis // www.schouwburgkortrijk.be

HET PENHUIS

Het Penhuis is aan zijn zestiende seizoen toe.
We gingen van start in het najaar van 2003.

Het Penhuis wil de ontwikkelingen in de actuele literatuur en filosofie op de voet volgen. De volle aandacht voor artistieke kwaliteit is het uitgangspunt. We willen geen organisatie zijn die zich richt op literatuur- en filosofiekenners. Tegelijk willen we een lage drempel inbouwen en een ruime variatie brengen in het aanbod.

Het Penhuis is een niet-geïstitutionaliseerde vereniging maar nauw verbonden met Schouwburg Kortrijk, openbare bibliotheek Kortrijk en stad Kortrijk. De werking wordt hoofdzakelijk gedragen door vrijwilligers.

Het Penhuis programmeert vijf of zes activiteiten per seizoen op zondagvoormiddag. Er wordt daarbij telkens een dichter, een filosoof of een prozaïst uitgenodigd, die door een gastheer of – vrouw wordt geïnterviewd. Ook het publiek wordt nauw betrokken. Vragen stellen aan de uitgenodigde auteur is altijd mogelijk.

Iedereen is welkom.

Oranjerie Broeltuin, Kortrijk

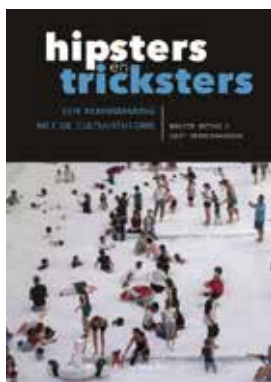
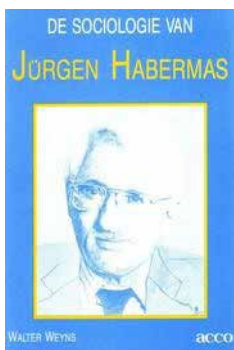
WALTER WEYNS ° 1958

BIOGRAFIE

Hij doceert sociologie en cultuurkritiek aan de Universiteit Antwerpen. Hij beoefent de sociologie met open zinnen en op een essayistische manier.

Hij schreef onder andere 'De sociologie van Jürgen Habermas', 'Het geval Canetti', 'Het tijdperk van de maatschappij', 'Klassieke sociologen en hun erfenis', 'Van mensen en dingen; een verkenning van onze socialiteit' en hij (co-)redigeerde bundels over publieke intellectuelen, secularisatie, en over de ideologie genaamd 'marktisme'.

Raadpleeg zeker eens de online catalogus van de Kortrijkse (buurt)bibliotheken om nog ander werk over en door Walter Weyns te ontdekken: <http://kortrijk.bibliotheek.be>

DE KEUZE VAN... PHILIPPE

Ik ben zelf geen groot kenner van Marx' oeuvre, maar voor zover ik (over) Marx gelezen heb, zou ik dit boek sterk aanbevelen als introductie tot diens denken.

Weyns houdt een genuanceerd betoog en maakt duidelijk wanneer bepaalde stellingen zijn persoonlijke voorkeur zijn. Ik had nooit de indruk dat er iets in stond dat niet klopte. "Marx' denken is uitermate actueel", zo poneert de achterflap. En inderdaad: meer publicaties van en over Marx, de door Johan Heldenbergh schitterend gebrachte monoloog 'Marx', het 'succes' van de PVDA en zeker de PTB, een aantal interessante neomarxistische auteurs (bv. Franco 'Bifo' Berardi, Antonio Negri) en steeds meer kritische geluiden ten aanzien van het neoliberale systeem. Geen slecht idee dus om weer eens een toegankelijke inleiding tot Marx en zijn denken te schrijven.

Walter Weyns is al jaren bezig met het onderwerp en begint met het relaas van zijn eigen ontdekking van Marx. Daarna geeft hij aan hoe we Marx moeten lezen. De nadruk ligt dan op het beeld van Marx als een uiterst (zelf)kritisch denker. Weyns beschrijft Marx' evolutie en lardeert zijn verhaal met citaten, zodat de lezer ook kan kennismaken met 'Marx zelf'. Het wordt goed duidelijk hoe bij Marx steeds de dubbelheid speelt van wetenschappelijke analyse en ethische verontwaardiging. Natuurlijk besteedt Weyns ook aandacht aan de vraag in welke mate van Marx' voorspellingen iets is uitgekomen. Verder wijdt hij ook een heel stuk aan het minder bekende, eigenaardige 'Fragment over machines' uit de Grundrisse. Weyns is uiteraard niet blind voor de vreselijke toestanden waar Marx' ideeën de aanleiding toe geweest zijn: "Marx gaf een geweldige aanzet tot scherpe maatschappijanalyse. En hij gaf een al even grote aanzet tot dwaze, vernietigende waan" (p. 172). Dit boek leest 'als een trein'. Een echte aanrader.

Ex Cathedra: interview met Prof. Dr. Walter Weyns door Natasja Van Looveren & Laurens T

bron: <https://dwars.be/artikel/extra-cathedra-walter-weyns>

Extra cathedra (vanuit de zetel) is een web-only rubriek [van universiteit Antwerpen, nvdr] waarin we het stof van de prof halen. Dwars stelt de vragen die bij menig student al jaren door het hoofd spoken: wat zijn/haar docenten zoal op het brood smeren bijvoorbeeld. U kent hem wellicht als bedreven socioloog en cultuurtheoreticus, maar hij wist ons ook iets mee te geven over sla, lucide dromen en studentendopen. Dames en heren: prof. dr. Walter Weyns.

Geef een definitie van de sociologie. De verboden woorden zijn studie, gedrag, mens en maatschappij.

Sociologie bezint zich over alle aspecten van het gezelschap. Socius betekent immers gezelschap. Het gaat over alle vormen van sociale omgang tussen sociale wezens. Sociologie bestudeert de omgang met het 'ander' en hoe het andere verinwendigd wordt. Er zijn andere mensen (-1, nvdr.) maar ook andere wezens en er is andere natuur. Wij bestaan, als het ware, als wandelende verinwendigde anderen.

U staat bekend als een professor die tijdens de lessen altijd de orde en scherpe blik weet te behouden. Is uw onstuitbaar gezag aangeboren of aangeleerd?

Haha, dat is er helemaal niet. Weet je wat er bij mij aangeboren is? Ik heb een aangeboren blijheid, maar tegelijkertijd ben ik ook een oercultuurpessimist; dat houdt elkaar in balans. Maar gezag? Ik heb geen gezag. Ik houd er wel van als studenten hun aandacht bij de zaak houden, maar zou dat niet afdwingen. Dat moet de leerstof zelf doen. Ik begin een college ook altijd stuntelend, zeker bij kleine groepen.

De studentendopen zijn deze maand bijna niet aan het zicht te onttrekken. Bent u zelf een schacht geweest?

Nee, ik vond dat verschrikkelijk.

We spreken nu wel over de jaren '70 waarin het dopen absoluut passé was: dat deed je niet meer. De faculteit PSW was in die tijd erg anti-autoritair en ik stond zelf ook veel op de barricades. Als er wat te betogen viel, deden we daar graag aan mee. Ik heb destijds wel een bangelijk moment meegemaakt waarvan ik zelfs de aanleiding al niet meer weet. Er was een meningsverschil tussen twee verschillende groepen studenten ontstaan en die troffen elkaar in het auditorium van het HIVT in de Schildersstraat. Wij postten daar toen op de tweede verdieping en bestookten vanaf het balkon onze tegenstanders met van alles en nog wat om een discussie uit te lokken. Ja, dat was echt gevaarlijk. Ook organiseerden de PSW-studenten vaak volksvergaderingen waarin we moties aannamen over zaken die zich bijvoorbeeld in Nicaragua afspeelden. Zo waren we. Je moest geëngageerd zijn en de wereld willen verbeteren, het liefst als collectief, maar de wereld luisterde niet.

Ik heb me serieus verdiept in overgangsrituelen zoals de studentendoop en je zou denken dat je er daardoor meer begrip voor krijgt, maar nee. Het machtsspel van de schachtentemmers van 'ik stop je kop in de toiletput' heb ik nooit begrepen. Ik zie wel dat studenten ervan genieten en iedereen mag zich natuurlijk amuseren. Ze beschouwen zich nadien als lid van de groep, omdat ze gemeenschappelijk door penibele omstandigheden geraakt zijn en persoonlijke banden aangehaald hebben. In die zin kan het wel voor verdieping zorgen en nuttig zijn op een universiteit waar het leven al eenzaam is.

Genoeg serieuze zaken.

Geen student lacht ooit nog om wat u zegt of uw examens zijn voortaan zo moeijlijk dat elke student erop buist.

Laat ze dan maar stoppen met lachen. Lachen is vaak een manier om iets weg te lachen en te vergeten. Ik vind wel dat humor soms inzicht bevat, maar lachen kan ook gevaarlijk zijn omdat je daarmee het gezegde kunt 'wegblazen'. Geef mij dan maar bloedserieuze studenten, die doodernstig bezig zijn met de materie alsof hun leven ervan afhangt. Ja, echt!

Iedere dag naakte studenten die door het college rennen of lesgeven in uw pyjama met flatterende konijnenpantoffels.

Geef me dan maar naakte studenten, daar heb ik weinig last van. In het oude Griekenland werd er ook wel (bijna) naakt lesgegeven.

Dat went snel hoor! Een pyjama straalt een zekere huiselijkheid uit, die naaktheid niet heeft. Als je naakt bent, verhul je niks en kun je je concentreren op de essentie. Die pyjama leidt alleen maar af en hij is veel intiemer dan naaktheid. Het is overigens eens voorgekomen dat er een naakte man door een van mijn colleges rende, maar die was alweer gevlogen voor ik besepte wat er gaande was.

U raakt voor altijd verzeild in de samenleving die Duckstad heet. Welk personage bent u?

Het kleinste diertje van allemaal, een mini-duckje. Kwak. Geen idee waarom. Ik ben een microloog, dus ik heb een spontane empathie voor het kleine.

Bent u een boekenwurm, fitnessfreak of movie geek?

Een boekenwurm. Het liefst lees ik essays: ervaringen in ideeën omgezet, en omgekeerd. In het college van daarnet heb ik nog de loftrumpet gestoken over Couperus, en Canetti heeft me lang bezig gehouden.

In uw huishouden zijn besparingen op komst. Waarop gaat absoluut als laatste bekostigd worden?

Deze vraag is verkeerd. Dat wat het meest waard is, is kosteloos. De dingen die geld kosten kun je missen.

Wat is uw eigenaardigste droom geweest, en zou Freud deze enigszins kunnen duiden?

De prettigste dromen zijn de dromen die je zelf kunt sturen (lucid dreaming, nvdr.). Ik heb daar op geoefend, maar gaandeweg is dat vermogen verminderd. De eigenaardigste droom? Ik heb ooit een onwaarschijnlijk droomverschijnsel meegemaakt net voor het inslapen. Een hypnagoge hallucinatie heet zo iets. Ik zag een fenomenale reeks flitsen van beelden op hoog tempo, duizenden na elkaar, allemaal van Afrikaanse maskers in een soort Picasso-achtige vervormingen. Binnen 4 seconden kwam een heel artistiek oeuvre voorbij van kleurrijke patronen, die niet eens aan mensen deden denken. Het was een van de mooiste tentoonstellingen die ik ooit gezien heb. Ik denk niet dat er freudiaanse symboliek in zat, maar Freud zou er allicht wel een draai aan hebben kunnen geven. Misschien staat een masker voor iemand met gezag en macht, of een oedipale afrekening met een vaderfiguur.

U prijkte recentelijk op een promotiefoto voor de biomarkt op Campus Zuid. Wat vinden we zoal in uw (duurzame) groententuin?

Ik heb wat je met veel goede wil een kruidentuintje zou kunnen noemen. Ik koester ook wilde aardbeien in mijn tuintje: die komen vanzelf. Mijn lievelingsgroente is misschien wel sla, omdat je het gewoon kunt plukken. Ik ben een liefhebber van het jagen en verzamelen. Wat je kunt oprapen is prima. Vanaf het ontstaan van de landbouw en het bereiden en koken van voedsel is de neergang ingezet.

En ten slotte: Welke kleur sokken draagt u het liefst?

Dat zijn meestal onbestemde grijze of donkerblauwe sokken, maar die draag ik niet graag. De leukste sokken zijn de sokken die opvallen in mijn schuif, zodat ik ze gemakkelijk terug kan vinden.

De aanwezige redacteurs kunnen bevestigen dat prof. Weyns donkerblauwe sokken droeg.

Natasja Van Looveren & Laurens T

PHILIPPE LEPERS ° 1959

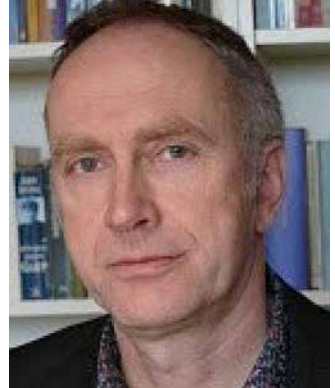
BIOGRAFIE

Gastheer Philippe Lepers is doctor in de wijsbegeerte en promoveerde aan de Radboud Universiteit Nijmegen.

Hij is Godsdienstwetenschapper en filosoof. Momenteel is hij werkzaam als lector aan de VIVES Hogeschool in West-Vlaanderen.

Hij publiceerde een reeks boeken en stukken, vooral over Baudrillard, Nietzsche, Borges en zingevingproblematiek.

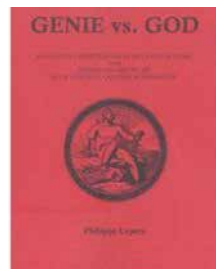
In 2009 verscheen zijn opmerkelijke boek *Baudrillard, leven na de orgie*.

Een jaar later publiceerde hij *Godzijdank. Reflecties over het voortbestaan van God in de taal van alledag*. In 2017 verscheen een nieuw boek *Idioot, egoïst of edelste der mensen. Nietzsche over Jezus*.

Voor Het Penhuis interviewde hij de filosofen Herman De Dijn, Ann Van Sevenant, Roland Breeur, Johan Braeckman, Marc Van Den Bossche, Philippe Van Parijs, Ann Meskens, Marc De Kesel, Jan Verplaetse, Jean Paul Van Bendegem, Erik Oger, Ulrich Libbrecht, Tinneke Beeckman en Sylvain De Bleckere.

BIBLIOGRAFIE (een keuze)

VOLGENDE KEER IN HET PENHUIS

ERIK JAN HARMENS (° 1973)

zondag 5 mei 2019 // Oranjerie Broeltuin

Hij publiceerde vijf dichtbundels: 'In menigten' (2003), 'Underperformer' (2005, Gedichtendagprijs, nominatie Paul Snoek - Poëzieprijs, Jo Peters - Poëzieprijs en de J.C. Bloem - Poëzieprijs), 'Gospels en psalmen' (2008). In 2013 kwam 'Open mond' en tenslotte de veelgeprezen bundel 'Duetten' (2016) die hij in dialoogvorm schreef met Ilja Leonard Pfeijffer. Zijn dichtwerk tot 2015 werd gebundeld in 'Ik noem dit poëzie'.

Daarnaast is hij een voortreffelijke prozaïst. Hij publiceerde een viertal succesvolle romans. 'Hallo muur' werd zelfs een regelrechte bestseller in Nederland. Vorig jaar verscheen de roman 'Pauwl', een ontroerende en humoristische vertelling over de beperkingen én verrijkingen van een leven met autisme. Hij werkt aan een nieuwe dichtbundel en roman, maar recentelijk verscheen een nieuw autobiografisch werk, 'Door het licht'. Zijn werk geniet te weinig bekendheid in onze contreien

met gastvrouw **Virginie Platteau**

REDACTIE
Piet Devos & Gie Devos
info@pietdevos.be // giedevos@skynet.be

reacties en suggesties zijn welkom

openbare bibliotheek
Leiestraat 30 - 8500 Kortrijk
056 27 75 00 - bibliotheek@kortrijk.be
www.kortrijk.be/bibliotheek